

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

June, 11. MONDAY 1928

Часть реки, принадлежащую к бассейну
Лингэ, называли «Воды» (Воды).
Воды, текущие в море, называли «Воды».
Воды, текущие в море, называли «Воды».
Воды, текущие в море, называли «Воды».
Воды, текущие в море, называли «Воды».

це у центрі уваги слухачів, надзвичайно хороши музичні гри (прима Калафі). Литвиненко-Вольскіх знайшли багато тонких рис для аналізування постаті спочатку жорстокої, а потім повної кохання й милоти Турандот. Хороша гра та чудовий талант Софії Літ; викрала саркастична роль Будівничого-Піт та тонка й реалістична постать Азтуму в інтерпретації Водина (єдиний випадок, коли дія відбулася по старечому). — доповнювали гарне художнє враження Решта виконавців теж на місцях.

Комітети і група Василькова-Турляньського з КПЗУ.

Харківський «Комуніст» з 20. вересня приносить постановку ВККІ в справі вилучення групи Василькова-Турляньського та інших виключених із компартії Західної України» такого змісту:

«Ухвалено 20. вересня 1928 року. Президія ВККІ розглянувши за постановою Комітету відозву до шостого конгресу групи Василькова-Турляньського, виключеної з Комітету на 9-му пленумі ВККІ, яка називала себе «КП КПЗУ», констатує, що відозва походить від людей, які вже 7 місяців тому розірвали з Комітетом, протиположимо усього дальшого часу, в умовах фашистської диктатури Польського, провадили антирадянську агітацію, об'єдналися з міжнародною троцькістською опозицією, намагалися велико підірвати довіру західно-українських трудящих мас до ЦРП і Радянської України, до робітничого класу Польщі та його керівника КПЗ і тим самим фактично відігравали роль агента фашизму. Президія ВККІ констатує, що у вересні групи Василькова, проти якої поставила ціла партія та трудящі маси Західної України, нема й найменшого салу відмовлення від цієї розколівницької антирадянської та антирадянської діяльності, хотби у формі призначення своїх помилки. Президія ВККІ не має підстав розглядати звернення групи Василькова (імені, як маневр випробування політичних інтриганів, які минулого року чотири рази урочисто засуджували націоналістичні ухвали міхеметі групи Шумського в КПЗУ), а потім робила собі з них політичний прапор; які ухвалили десяти резолюцій проти троцькізму, а потім відстоювали цілком і троцькістською опозицією по виключенні її з Комітету. Президія ВККІ не може довірити залі групи Василькова про принципову згоду з політикою ВККІ(б) і КПЗУ. В розпорядженні ВККІ є двоє Василькова до калідинських товаришів, що свідчать протилежно. Президія ВККІ так само не має підстав повірити об'яві групи Василькова підкоритися всім постановам КІ, поки ця група, не звільнилася на постанову Комітету про виключення з комуністичних лав, продовжує існувати, як організація ціле, зберігаючи комуністичний прапором і борючись проти Комітету. КПЗ та КПЗУ. Беручи все це до уваги, президія ВККІ ухвалила виключити залу групи Василькова про прийняття її зроз до Комітету».

Отже лідер до Каноси не явився і тільки скомпромітував цю групу.

За океаном.

За допомогу «Рідній Школі».

В Нью-Йорку відбувся 19. жовт. м. я. спеціальна нарада представників членів українських товариств у справі старостарської «Рідної Школи». На зібранні виважено обговорювали «Рідну Школу» а Лев Ясінчук, який виконав реферат про теперішню становище «Рідної Школи» в Галичині. По доповіді дискусія обірвалася ухвалою: 1. Приймається вечорність моральної і матеріальної підтримки для «Рідної Школи» в особі у Львові, не установам всенародної, що в зборі збором проти міжнародності української молоді. 2. З огляду на теперішню важку матеріальну розможену «Рідної Школи», сприятиме зростанню цієї, а також з огляду на повільність її зростання, необхідності товариства, організації і братства дати початок до постійного обслуговування при Галичині України у Львові фонду «Рідної Школи», який для цього змушує «Рідну Школу» не тільки українцями, але і людьми інших національностей та іноземцями, які виступили на зібранні з цим питанням. Й тім шлі през

ставники організації українців у Нью-Йорку обов'язуються організувати виступ одностороннього даху митов, що до матеріальної спроможності даної організації, то жорстко, організації чи братства, а вря того сарадати постійно на потреби «Рідної Школи» і пром. із свого доходу, під проводом та управління. Митові члени і члени всіх національностей до постійної підтримки діями «Рідної Школи». З нагоди Радна улаштує товариство збірку дару на молду, а з нагоди Великодня збірку дару на писемство «Рідній Школі». 3. Товариства, братства й організації в Нью-Йорку переведуть у себе удаду, що кожний член даного товариства виступить у члені «Рідної Школи» по змолі а родиною, складаючи за кожного члена річно по 1 дол. членської вкладки, а першого року по 10 цит. писемного. 4. Члени «Рідної Школи», зорганізовані при товаристві, творять при ньому Кружок «Рідної Школи». 5. Товариства, організації і братства виступають по змолі як члени-доброті «Рідної Школи», вкладаючи по 50 дол. односторонньо. 6. Покликані товариства зобов'язують свою управу посередити в справі інкасування членських вкладок та інших добротівних збірок на потреби «Рідної Школи».

Ціна збірки музичних рукописів.

У спадщині по поет. Катерині Якубович, секретареві «Промісній» в Філадельфії, що був довгі роки диригентом «Стипендіального Воєни», залишилась чималим збірка музичних нот, які похилий записав Мусесі Науковий Товариства імені Т. Шевченка у Львові. Цю збірку переписує на друк і оприлюднює систематично одна із наших тутешніх аналізів української музичної літератури. Поміж писаними нотами він стверджує цілу низку цінних оригінальних рукописів (автографів), писаних рукою різних визначних композиторів. Таких автографів є у збірці 57, а саме 6 композиторів, писаних рукою Михайла Вербицького, 32 Дмитра Січинського, 4 Остапа Нижанковського, 3 Порфирія Валянського, 2 Івана Кудиківського, по одній Миколи Кумановського, Ярослав Ярославенка, Яросла Кішальовича та інших. Найціннішим із цих автографів є оригінальний рукопис українського національного гімну «Ше не мерла Україна», написаний самим композитором Михайлом Вербицьким. Композиція написана на одні голос у супроводі гітари та вказує що до мелодії гімну деякі ріжничі і порівнянні до тієї мелодії, яка тепер загально співоміється. Правдоподібно рукопис містить одну з перших редакцій цієї композиції. З композиції Вербицького є ще між рукописами дві симфонії на оркестру. Літургія на музичний талос, коломівка на оркестру та один сольний: між автографами Дмитра Січинського є майже всі його важливі композиції. Цинний теж автограф відомої хоральної композиції «Хустини» поєд. композитора Генрика Топольницького. Крім автографів є в збірці 22 рукописи різних українських та чужин композицій, переписаних рукою Леся Січинського. Ціла збірка, в яку входить ще багато інших друкованих і писаних нот, буде тепер переслана відповідно до призначення до Музею Товариства імені Шевченка у Львові. («Америка»).

2.000.000 емігрантів до Канади.

З Оттави, столиці Канади, подають, що Англія порозумілася з Канадою у справі переселення 2.000.000 емігрантів з Англії до Канади на фарми. Це буває найбільша щоді чужинності односторонньої еміграції в історії.

31. жовтня п. р. кіпчність речинсь виповідження забезпечення 1/3 частин будинків в ПЗВО. Хто ще не забезпечений в «Дністрі», нехай не триває ні хвилини, а піде до агента «Дністра», зажадає картки виповідження, виповідень П і вишле поручено до приналежності Воєніського Інспекторату П. Р. В. О. Виповідженню 1/3 часті будинків, нехай забезпечити негайно в Товаристві взаємних забезпечень «Піччир» у Львові, ауд. Руська ч. 20.

Кооперативне свято в Луцьку.

(7. жовтня 1928 р.)

Луцьк, 9 жовтня 1928.

Кооперативне свято в Луцьку, про яке тут мова, має вже свою історію. Ще в травні місцеві кооператори звернулися до повітської влади за дозволом на свято української кооперації. В дозволі було відмовлено з тих мотивів, що, мовляк, українці повинні святкувати разом з польськими кооператорами. Однак представники української кооперації, маючи вже традицію окремого українського свята, з польським святом з червня участі не взяли й почали потроху підготуватися до свого окремого свята в осени.

Для влаштування свята організувався з представників місцевих інституцій спеціальний комітет, у склад якого ввійшли: п. О. Ковалевський — голова (Українсько), Ан. Кобиланський (Інспектор Рев. Союзу у Львові), В. Островський (редактор), інж. Кічера (Рев. Союз), П. Котик («Маслосоюз») і Ів. Машин («Народний Торговець»). Намічено було: 1) кооперативний похід, 2) віче й 3) академія. Окружна кооперативна нарада в Луцьку (23. вересня) постановила проект свята затвердити і взяти на себе та місця підготовки народного кооперативного з'їзду. Таким чином запроєктоване свято набрало характеру дійсного всекооперативного українського свята. Навіть більше — всенародного, бо в святі зголосилися взяти участь і «Прогісвіт», Рада «Прогісвіт» з цєю метою видала до своїх філій спеціальний відозву.

З цього моменту й починається «революційний» епізод свята. Староства дозволу на віче і академію дано. Воєвода ж з дозволом на похід дуже довго зважало і врешті його не дав. Як кажуть, мотивами відмовлення в дозволі на похід ніби-то було: не дражнити ендемік «надринний свободи» українців (хоч у минулому році воєвода Мех дав дозвіл на подібний похід). Врешті організаторам свята завадено, що це вже останній(?) дозвіл на окреме українське свято.

Далі вже розпочалася акція в напрямі зрвати свято. По-перше повітський орган «Народний Вістник» під редакцією Мелітона Твердохліба вів на пострік: «Буде це свято гурта кооператорів-сепаратистів, а не свято української кооперації», бо, мовляк, Волинь уже святкувала разом з поляками й червоні місця. По-друге деякі українці-регіоналісти «запроєстували» перед комітетом проти окремого свята, кажучи, що мов він хоче «істи воєводу» (?). По-третє подібні-ж регіоналісти — члени Чеснохосного Українського Братства запротестували проти кооперативного віча на церковному майдані. По-четверте органи безпеченства двоїформували організаторів свята, що на віче хотів має намір зробити напад і може статися закладот публічного спокою.

Однак всі ці перепони побороли і свято підготовлено так, що своїми організаційними силами, за допомогою селянських хлопців і членів просвітської секції фізичного виконання, забезпечено повний порядок як на вулиці під час переходу соля, так і на вічу та академії.

В неділю вранці наші кооперативні інституції набрали святочного ангажу: на бальоні «Прогісвіт», а домі якої міститься Українськ, замайли національний кооперативний прапор, між якими на килях митували зір транспарент і плакати з гаслами. Такий самий кооперативний прапор і численні гасла прикрашували з вулиці склеп «Народний Торговець».

Почали надходити сільські кооператори, збираючись біля церкви і поливши сумні вістки. Поліція домагається зняти з Українськ український прапор. Поліція на вулиці Б. Хороброго змусила членів сільської кооперації, що йшли організованою групою, згорнути прапор та йти неорганізовано. Поліція, — передають, — не дозволяла в селах гуртуватися з похід до міста. Надходить вранці перша кооперативна організація — з с. Лаврова. Величезний плакат з написом: «Українська кооперативна «Сила» в с. Лаврові. В боротьбі з високим нарід добуває собі волю і свободу! Ві в кооперації!» Інші кооперативні надходять розпорозшено. Кінчаться Сажла Божа в церкві. Грає струна жалюгідної оркестри. Радочиняється зне. Лютищина маса, довіра чужинності, високого настрою і свідомості важливого моменту, звертає очі до дзвіниці, з якої промовляють кооперативні діла. А одностороння роздільність — ось представники кооперативних установ з Львова: пп. Коринський, Творило, Пеленський і Хроновит. На дзвіниці повізали прапори: над бальоніми і кооперативні.

Піде відкриває голова святочного ко-

мітету п. О. Ковалевський і вголосу виступив промову. Замість вітального слова Остава Луцького промовив а. Лаврило. Голова думки «Прогісвіт» а. П. Тринітський вітає кооператорів віт. «Прогісвіт», підкреслюючи єдність праці. Редактор В. Островський вголосу виголосив промову, вказуючи на істоту кооперативної діяльності: антиробота класу зорганізованого життя. Віт сільських кооперативних дуже змістовні промови вголосують п. С. Меліко (Ворогів) і п. М. Тимонішук (Лаврів). Віт кооперативної кооперації вітає п. Січинський. Після цього промови можуть «Сила» й оркестра. «Ше не мерла».

Віче закрито. Селяни сповідо а. Катерині Ядуть до театру на академію. На вулиці міста поліції — кінної і пішої. Без потреби. Поліція загорожує вулицю і всі діють хідниками. Біля театру зорганізований шкідок — ні натовпу ні метушні. До свята допускає турок українських спортсменів. Ше одну спробу робить, поліція не виступити до театру турок селян з бізнесом. На інтервенцію редактора Островського засуджені селяни виходять. Театр переміняється. Селяни займають увесь перший і галерею, місцеві громадяни — другий. Підіймається запис. На сцені по сцені — український прапор, а бальон — кооперативні; кожний з прапорів тримає пара — хлопець і дівчина в національному одязі. Виходить комітет з плакатом складі. Голова п. Ковалевський вітає академію короткою промовою і п. В. Островський відчитує прекрасну складку прийняття посла О. Луцького. Далі відчитуються інші привіти. П. Островський вітає збірників від української преси, підкреслюючи, що лише ті часописи можуть аважати за українські, які підтримують українську кооперацію. З промови він виступають ще пп.: ред. Пеленський, Коринський і Хроновит. Гудуть оплески і «Сила».

Піде «Останній Сніг» прекрасну відіграли аматори філії «Прогісвіт» передіст Кучкарівки. Далі редактор Островський відчитав власний твір «Кажка» (кооперативна), після прочитання промов до проми «Мойсей» і відбулися національні танці. Особливе враження зробив танок загоріжів (пп. Мич і Бахія) у червоних жупанках з шаблями. Знав на естраді виступити комітет у цілому й акризує академію. Збори висловлюють сердечну подяку гостям з Галичини. Зібрав тисячею грудей співзвучь «Завоїт», оркестра грає гімн, а потім марш — і гості розходяться. Свято відноситься чудово й аніжало, як швидко зростає українська єдність, виробленість та організованість. Чи буде це свято останнім? Побачимо.

Присутній.

Соціалізм в честь полягали.

Масові свята українського соціалізму.

Оживившись цього року велика соціальна сімля сповнюючи назва Соціал-Батька, щоб помянути пам'ять подвигів побратимів-героїв. І холодно осінь не перешкодила великим соціальним свят.

Дня 30. вересня відбулося Соціальне Палаккове Свято в Сколіві при участі соціалістичних і лугоних товариств сільської церковщини. Прибуло багато соціальних і лугоних товариств. Обласне Товариство «Соція» у Стрию ввело доярої рухливості. Прибули теж представники Соціал-Батька побор. Оголювався голова «Соція» в Стрию побор. Між ними і виступили побор. Кришківський. Тому, що алла зборівала довести соціальним і лугоним товариствам у Сколіві односторонній і відзначити, в односторонній були тільки представники Соціал-Батька. На Сажлі Воїв з танцювали, на лій й відносилася велика чисельність громадянства відбувся художничий виступ на олоші апра. Під звуки оркестри а. Демі виконали Соколів наряд відігравуч і опісали, автоматично Соціалів вправі відігравуч і лугоними. Лугоничи і Лугоничи змислили опілий апразі альпатору, а відтак Лугоничи вправі торішній. Рухливості «Соція» зі Стрию виконали півку гарно відігравуч апра на ані, які закінчили обстоюючи водами на зоні. Віттак зоряджали вони ще на виртат, а за закінчення ставили прегарні змж, зобраючи засуджені опісали чужинності виступи. Палакний паєтний Сажлі і рблпманітні програми закінчили прийимні словами у відночі, а зорядились захопили до антирадянської праці.

Цього дня (30. IX) на звазілих окривах відбувало українське соціальне снід палачковий алет у Чеснохосі. Побудуло 8 соціальних гнізд, разом 215 Соціалів і 76 Соціалів. Прегарні односторонній Соціалів і Соціалів, які прибували на Свято з різних закутків підлого світу, привітали пресидію масу народ. На звазі, алла не дозволила йти походом Соціалів.

В друкарні Видавничої Спілки „Ліво”. Львів. Ринок ч. 10.